

ชิตี มีผิว 2551: การศึกษาลักษณะที่จอดแล้วจร กรณีศึกษา อาคารจอดแล้วจร (สถานีรถไฟฟ้ามหานคร) และลานจอดแล้วจร (สถานีรถไฟฟ้ามหานคร) ปรินญาวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (วิศวกรรมโยธา) สาขาวิศวกรรมโยธา ภาควิชาวิศวกรรมโยธา ปรธานกรรมการที่ปรึกษา: รองศาสตราจารย์พงษ์ศักดิ์ สุริยวานากุล, Ph.D. 85 หน้า

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิเคราะห์ลักษณะที่จอดแล้วจร ที่มีลักษณะการใช้งานแตกต่างกันในสภาพปัจจุบัน โดยทำการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ จำนวนรถที่จอดสะสม เปอร์เซ็นต์ของการครอบครองที่จอดรถ อัตราการหมุนเวียนการใช้ช่องจอด ช่วงเวลาการจอด ปริมาณรถที่ผ่านเข้าออก ตลอดจนความต้องการที่จอดของรถยนต์ในพื้นที่ศึกษา จากอาคารจอดแล้วจรสถานีรถไฟฟ้ามหานคร (เก็บค่าที่จอดรถ) และลานจอดแล้วจรสถานีรถไฟฟ้ามหานคร (ไม่เก็บค่าที่จอดรถ)

จากการศึกษาผู้มาใช้บริการที่จอดแล้วจรทั้ง 2 พื้นที่ ในวันธรรมดาและวันหยุด พบว่า จำนวนปริมาณการจอดสะสมสูงสุดเฉลี่ย เท่ากับ ร้อยละ 35.5, 25.9, 216.4 และ 150.3 ตามลำดับ เปอร์เซ็นต์ของการครอบครองที่จอดรถ เท่ากับ 17.47, 9.93, 133.37 และ 70.29 อัตราการหมุนเวียนการใช้ช่องจอด เท่ากับ 1.01, 0.72, 3.37, และ 2.68 ความต้องการที่จอดของอาคารจอดและลานจอด เท่ากับ 965 และ 2,366 ช่องจอด ในขณะที่ช่วงเวลาที่มปริมาณรถเข้ามาใช้บริการที่จอดรถมากที่สุดเฉลี่ยจะเป็นช่วงเวลา 07.00 น. ถึง 08.00 น. สำหรับวันธรรมดา และ 11.00 น. ถึง 14.00 น. สำหรับวันหยุด